

de vil prøve og skal nå, og de ønsker altså ikke at løbe den risiko, der er forbundet med at få en plettet straffeattest med de vanskeligheder, det så efterfølgende kan betyde for dem med hensyn til at få arbejde osv.

Man kan altid diskutere, om straf virker. Lige præcis her i forhold til de lovlydige unge tror jeg faktisk, den har en rigtig god adfærdspåvirkende effekt i retning af, at man så ikke tager kniven med i byen, for nu kan man ikke betale sig fra det, nu risikerer man at ryge i fængsel eller få samfundstjeneste, og det er der ikke mange af dem der synes er specielt morsomt.

Vi vælger så også at sige – særlig fordi det her jo er et problem i forhold til unge mennesker – at også her ønsker vi, at sagsbehandlingstiden skal speedes op. Vi tror på, at det særlig i forhold til de unge er vigtigt, at de mærker en konsekvent og hurtig reaktion fra samfundets side, og derfor har vi valgt at sige, at de målsætninger, som vi i dag har i voldssager, som udgangspunkt også bør gælde i sager, der vedrører ulovlig besiddelse af skydevåben og knive. Meget af det samme vil jo gøre sig gældende, for så vidt angår de bemærkninger, jeg havde til skydevåben. Hvis man bliver taget med en kniv, bliver man taget med en kniv. Der er ikke så meget at diskutere. Har man kniven på sig, eller har man ikke kniven på sig? Derfor håber jeg også meget, at det på det område vil betyde meget hurtig sagsbehandling, hurtig tilståelse – ja, jeg havde en kniv på mig – så sagen kan blive klaret så hurtigt som overhovedet muligt.

Jeg har svaret fru Karina Lorentzen, der ikke havde den store tiltro til det med de 7 dage. Jeg tror, at lige præcis i forhold til lovlydige unge er det her noget, der betyder noget.

Jeg vil sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll, som spurgte, hvorfor der ikke er en mulighed for at afsone med elektronisk fodlænke: Det fremgår også af den kommenterede høringsoversigt, men det skyldes simpelt hen – vi har drøftet det meget indgående med Kriminalforsorgen – at det vil være alt, alt for ressourcekrævende at skulle igennem en lang visitationsprocedure, efterfølgende installere teknisk udstyr ude i den bolig, hvor den unge opholder sig, og etablere et kontrolregime tre gange ugentlig for nogle, der skal afsone i 7 dage. Altså, de ressourcer, der skal kastes ind i det, står simpelt hen ikke mål med den forholdsvis korte ubetingede frihedsstraf, der er tale om. Og det er altså grunden til, at vi har valgt at sige, at den elektroniske fodlænke ikke er relevant at bruge her. Det vil

være alt, alt for omkostningsfyldt for Kriminalforsorgen at skulle tilbyde det. Så det er forklaringen på det. Men jeg er bestemt villig til, at det her tema bliver dyrket yderligere under udvalgsbehandlingen.

Fru Marlene Harpsø støttede lovforslaget, men syntes måske ikke, at det var skrap nok. Det var så det modsatte, jeg hørte fra den anden side af salen. Jeg vil dog sige, at når det gælder det at have en ulovlig kniv med – ikke bruge den, men alene have den liggende i sin rygsæk, eller hvor det måtte være – så er 7 dages ubetinget fængsel alene for det at besidde en kniv faktisk meget skrap, så jeg har ikke umiddelbart til hensigt at støtte det forslag om 30 dage, som jeg kunne forstå Dansk Folkeparti kom med. Det synes jeg trods alt er lige lovlig meget i forhold til, hvad det er for en overtrædelse, der er tale om. Noget helt andet er jo så, hvis man bruger kniven. Så kan jeg sandelig godt forstå, at bissen virkelig skal skrues på, og så skal man selvfølgelig have en længere frihedsstraf, men alene for besiddelse mener jeg, at de 7 dage har en god kriminalpræventiv effekt.

Der blev også spurgt lidt til den forebyggende indsats. Fru Karen Hækkerup var inde på: Hvad kan vi gøre? For straf kan ikke stå alene. Det er jeg meget enig i. Det Kriminalpræventive Råd har kørt en virkelig god kampagne, der gik på at få unge mennesker til at være knivfrie. Den type kampagner skal vi fortsætte med at køre de steder, hvor de unge er, dvs. på internettet osv., men jeg er også enig i, som fru Karen Hækkerup var inde på – selv om vi bevæger os lidt over på andre ministres områder – at det selvfølgelig også er nødvendigt, at de sociale myndigheder er sig deres ansvar bevidst. Det hele kan ikke løses med straf og politi alene. Meget af det handler jo om, at det forebyggende arbejde, det sociale arbejde skal virke ude lokalt, ellers ender vi bare med at få en gruppe unge, der er meget forråede og fuldstændig ligeglade med andre, og sådan skulle det helst ikke ende.

En af de ting, vi har gjort, er jo, at vi har lovfæstet SSP-samarbejdet i forbindelse med politireformen, og rigspolitiet er på trapperne med de tiltag, vi valgte at sætte i værk. I forbindelse med, at rigspolitiet fokuserede indsatsen på de kriminelle, organiserede bander, valgte vi jo også at sige, at der skal ske noget i forhold til lillebrødrene, i forhold til de unge, der er ved at bevæge sig ud i kriminalitet. Der er en rapport på trapperne, der bl.a. handler om nogle af de mange lokale initiativer, der er taget. Det er lidt